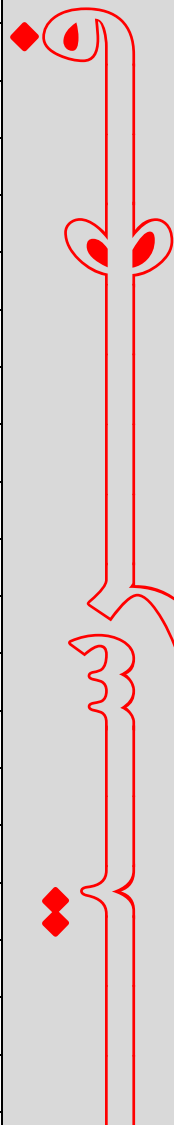

۷	سخن آغازین
۱۱	ولادت و کودکی امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۷	فضائل و مناقب امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۱	رابطه امام حسن <small>علیه السلام</small> و امام حسین <small>علیه السلام</small>
۲۵	حرکت و قیام حسینی <small>علیه السلام</small>
۳۵	اصحاب و یاران امام حسین <small>علیه السلام</small>
۴۳	وقایع عاشورا
۵۳	وقایع پس از عاشورا
۶۹	بازشناسی واقعه عاشورا
۸۳	زیارت امام حسین <small>علیه السلام</small> در کربلا
۹۱	تربت کربلا
۹۵	زیارت عاشورا
۱۰۳	ارتباط امام حسین <small>علیه السلام</small> و امام زمان <small>عجل الله تعالی فرجه الشریف</small>
۱۰۷	گریه بر امام حسین <small>علیه السلام</small>
۱۱۵	عزاداری و سیاه‌پوشی
۱۳۹	آسیب‌شناسی عزاداری
۱۵۱	سؤالات فقهی
۱۵۷	فهرست سؤالات
۱۷۳	نمایه آیات
۱۷۵	نمایه روایات
۱۸۱	منابع و مصادر تحقیق

فهرست سؤالات

۱

۱. این که در توصیف امام حسین علیه السلام آمده است: «كَانَ فَقِيهًا قَبْلَ أَنْ يُحْلَقَ»، به چه معنایی است؟ (ص ۱۱)؛ ۲. امام حسین علیه السلام در چه روز و سالی به دنیا آمدند؟ (ص ۱۲)؛ ۳. آیا این مطلب که حضرت زهرا علیها السلام صدای تسبیح و تقدیس امام حسین علیه السلام را از درون رحم خود می شنیدند، صحّت دارد؟ آیا این امر امکان پذیر است؟ (ص ۱۲)؛ ۴. امام حسین علیه السلام در زمان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، نزد ایشان از چه جایگاهی برخوردار بودند؟ (ص ۱۳)؛ ۵. موضوع گناه کردن قُطْرُسُ مَلَكٌ چیست؟ مگر ملائکه گناه می کنند که بعد از گناه، طرد شده و بعد به واسطه امام حسین علیه السلام بخشیده شوند؟ (ص ۱۵).

۲

۶. چه ویژگی های منحصر به فردی باعث شده است که امام حسین علیه السلام بیش از سایر ائمه اطهار علیهم السلام بین مسلمانان و حتی غیرمسلمانان مطرح و شاخص باشند؟ (ص ۱۷)؛ ۷. آیا آیه یا سوره ای در قرآن راجع به امام حسین علیه السلام وجود دارد؟ (ص ۱۷)؛ ۸. منظور از این حدیث شریف که نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند: «حُسَيْنٌ مَنِّي وَ أَنَا مِنْ حُسَيْنٍ» چیست؟ (ص ۱۸)؛ ۹. رابطه امام حسین علیه السلام با سوره فجر که به «سورة الحسین» مشهور شده است، چیست؟ (ص ۱۹)؛ ۱۰. آیا مقام و رتبه امام حسین علیه السلام بالاتر از رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم است؟ شخصی پافشاری می کند که مقام و شأن و منزلت امام حسین علیه السلام بالاتر از رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم می باشد و توجیهش این است که رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در چهل سالگی به عرش رفتند، ولی امام حسین علیه السلام در دوران طفولیت و در قنطاق به عرش رفته اند! (ص ۱۹)؛ ۱۱. از علامه طباطبایی رحمته الله علیه صاحب تفسیر المیزان نقل شده که فرمودند: حضرت اباعبدالله علیه السلام برای رفع حجاب و موانع سیر الی الله به سالکین راه خدا

عناياتی عظيم دارند، خواهشمند است اين جمله را شرح فرماييد؟ (ص ۲۰).

۳

۱۲. در برخی از منابع، رواياتی مبنی بر اختلاف یا جرّ و بحث حسين عليه السلام با يکديگر آمده است؛ آیا آنان، در کودکی یا بزرگسالی، با يکديگر اختلاف و مشاجره داشته‌اند؟ (ص ۲۱)؛ ۱۳. آیا امام حسن و امام حسين عليه السلام در جنگ‌های سه‌گانهٔ زمان حکومت اميرالمؤمنين عليه السلام شرکت می‌کردند؟ (ص ۲۲)؛ ۱۴. چرا اطلاعات زیادی دربارهٔ سيره و روش امام حسين عليه السلام در دوران امامت امام مجتبی عليه السلام در دسترس نیست؟ (ص ۲۲)؛ ۱۵. چرا سيره و روش امام حسين عليه السلام معمولاً مخالف سيره و روش امام حسن عليه السلام بود؟ مثلاً امام مجتبی عليه السلام با معاويه صلح کردند، ولی امام حسين عليه السلام با يزيد جنگيدند؟ (ص ۲۳)؛ ۱۶. آیا از اينکه امامت در نسل امام حسين عليه السلام قرار گرفت و در فرزندان امام حسن عليه السلام نبود، می‌توان برداشت کرد که مقام امام حسين عليه السلام از امام مجتبی عليه السلام بالاتر است؟ (ص ۲۳).

۴

۱۷. چرا امام حسين عليه السلام بر عليه معاويه و در زمان او اقدام به قيام نکردند تا ننگی مانند يزيد به وجود نيايد؟ (ص ۲۵)؛ ۱۸. چرا امام حسين عليه السلام برای مبارزه با يزيد از مدينه خارج شدند؟ آیا نمی‌توانستند در آن شهر با يزيد به مبارزه پردازند؟ اگر امام حسين عليه السلام در مدينه می‌ماندند به دفاع از اسلام می‌پرداختند، آیا موفق‌تر نبودند؟ (ص ۲۶)؛ ۱۹. چرا حضرت امام حسين عليه السلام همراه با خانواده و زنان و کودکان خود به کربلا عزيمت نمودند؟ (ص ۲۶)؛ ۲۰. آیا کسانی که در سفر کربلا، امام حسين عليه السلام را همراهی نکردند، مرتکب گناه شدند؟ (ص ۲۷)؛ ۲۱. چرا حضرت سيدالشهداء عليه السلام حج خود را ناتمام گذاشتند؟ آیا ایشان در اعمال حج وارد شده بودند یا فقط عمره به‌جا آوردند؟ (ص ۲۸)؛ ۲۲. چرا امام حسين عليه السلام از مکه خارج شدند؟ با اينکه مکه به‌عنوان حرم امن الهی، می‌توانست جایگاه خوبی برای حفظ امام عليه السلام از گزند عاملان يزيد باشد. (ص ۲۸)؛ ۲۳. چرا کوفيانی که با شور و اشتیاق فراوان و نامه‌های مکرر امام حسين عليه السلام را دعوت کردند، به‌راحتی به امام عليه السلام پشت کردند و حاضر به جنگ با ایشان شدند؟ (ص ۲۹)؛ ۲۴. آیا امام حسين عليه السلام دعای عرفه را در روزی که می‌خواستند از مکه به سمت کوفه حرکت کنند، خوانده‌اند یا در سال‌های قبل خوانده شده است؟ (ص ۲۹)؛ ۲۵. چرا امام حسين عليه السلام پس از آگاهی از

شهادت مسلم، باز به حرکت خود ادامه دادند؟ (ص ۳۰)؛ ۲۶. معروف است که در مسیر کربلا، حضرت فرمودند: هر کس می‌خواهد، می‌تواند برود؛ آیا کسانی که رفتند، معصیت کردند؟ (ص ۳۰)؛ ۲۷. هدف امام حسین علیه السلام از ایراد سخنرانی‌های مختلف در مسیر حرکت به سمت کربلا چه بود؟ آیا ایشان تنها برای یاران خود سخنرانی می‌کردند یا خطاب آن حضرت، به همهٔ شنوندگان سخنان ایشان، اعم از دوست و دشمن بود؟ (ص ۳۱).

۵

۲۸. تعداد یاران و اصحاب امام حسین علیه السلام در کربلا چند نفر بوده است؟ (ص ۳۵)؛ ۲۹. آیا این جمله که گفته می‌شود: «اگر حضرت علی اکبر علیه السلام زنده می‌ماندند بعد از پدر، امام می‌شدند» صحیح است؟ (ص ۳۶)؛ ۳۰. این عبارت که در زیارت حضرت علی اکبر علیه السلام می‌خوانیم: «السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ابْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ» به چه معنایی است و چرا نام امام حسن علیه السلام به عنوان نام پدر حضرت علی اکبر علیه السلام آمده است؟ (ص ۳۷)؛ ۳۱. آیا حضرت ابوالفضل علیه السلام دارای فرزند و نسلی بوده‌اند؟ (ص ۳۹)؛ ۳۲. در روز عاشورا و سپاه امام حسین علیه السلام، آیا کسی از صحابه یا کسانی که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را درک کرده باشند، حضور داشته است؟ (ص ۴۰)؛ ۳۳. با اینکه جناب حر بن یزید، جلوی حرکت کاروان امام حسین علیه السلام را گرفت، آیا ایشان توبه کرد و توبهٔ او مورد قبول خداوند قرار گرفت؟ (ص ۴۰)؛ ۳۴. آیا مقام معنوی شهدای کربلا و یاران امام حسین علیه السلام همگی یکسان است؟ آیا توسل به یاران امام حسین علیه السلام صحیح است؟ (ص ۴۱).

۶

۳۵. آیا کسانی که در مقابل حضرت امام حسین علیه السلام در کربلا صف‌آرایی کردند همه منافق، کافر و فاسق بودند و همه اهل جهنم هستند؟ (ص ۴۳)؛ ۳۶. تشنگی شدید خاندان و یاران سیدالشهداء علیه السلام مربوط به چه زمانی است؟ روز عاشورا یا قبل آن؟ (ص ۴۴)؛ ۳۷. چگونه امام حسین علیه السلام و یاران آن حضرت در روز عاشورا، با کمبود آب غسل کردند؟ (ص ۴۵)؛ ۳۸. آیا صحیح است که امام حسین علیه السلام برای خود، از دشمن درخواست آب نمودند؟ (ص ۴۵)؛ ۳۹. چه ضرورتی داشت که امام حسین علیه السلام در آن بحبوحهٔ جنگ، نماز جماعت ظهر بخوانند که با توجه به کمبود افراد لشکر امام، افراد دیگری نیز بدون مبارزه با دشمن، شهید شوند؟ (ص ۴۶)؛ ۴۰. آیا در مقابل تیر قرارگرفتن بعضی از اصحاب در نماز ظهر روز عاشورا، مصداق خود را به

مهلکه‌انداختن نیست؟ (ص ۴۶)؛ ۴۱. آیا ابراز عطش و درخواست آب از جانب حضرت علی اکبر علیه السلام با علم ایشان به عدم وجود آب، صحیح است یا اینکه حکمت دیگری دارد؟ همچنین زبان در کام نهادن حضرت سیدالشهداء علیه السلام چه حکمتی داشته است؟ (ص ۴۷)؛ ۴۲. نام فرزند شش ماهه امام حسین علیه السلام که در کربلا به شهادت رسید، علی بوده یا نام دیگری داشته است؟ (ص ۴۹)؛ ۴۳. حضرت امام حسین علیه السلام از چه جهت حضرت علی اصغر علیه السلام را روی دست بلند کردند و از لشکر دشمن تقاضای آب کردند؟ (ص ۴۹)؛ ۴۴. آیا این مطالب صحت دارد که گفته شده امام حسین علیه السلام حاضر به بیعت مشروط با یزید شدند یا وقتی که خواستند در مدینه از ایشان بیعت بگیرند فرمودند: در جلوی مردم بیاید و از من بیعت بگیرید یا در کربلا فرمودند: من را آزاد بگذارید که با یزید بیعت کنم یا به یمن بروم؟ (ص ۵۰)؛ ۴۵. چرا امام حسین علیه السلام در نهایت به سپاه یزید گفتند که حاضرند با یزید بیعت کنند؟ مگر هدف حضرت، اصلاح اوضاع امت رسول الله صلی الله علیه و آله نبود؟ (ص ۵۰)؛ ۴۶. اینکه گفته شده در روز عاشورا تیر سه‌شعبه وارد بدن مبارک آقا اباعبدالله علیه السلام شد و حضرت از آن طرف تیر را بیرون کشیدند، صحیح است؟ (ص ۵۰)؛ ۴۷. آیا این مطلب که شمر ملعون موقع جدا کردن سر امام حسین علیه السلام صدای آه و ناله حضرت زهرا علیه السلام را شنید، درست است؟ (ص ۵۰)؛ ۴۸. در کربلا داغ کدامیک از یاران و اولاد اباعبدالله الحسین علیه السلام برای ایشان داغ‌تر و جان‌سوزتر بود؟ (ص ۵۱)؛ ۴۹. آیا اینکه بعضی می‌گویند: کار امام حسین علیه السلام در روز عاشورا عاشقانه بود و نه عاقلانه، یعنی کارهای آن حضرت مخالف عقل بود یا فراتر از عقل؟ (ص ۵۱)؛ ۵۰. با توجه به اینکه خیمه به‌عنوان یک منزلگاه، برای اعراب، خصوصاً در صدر اسلام، بسیار با ارزش و قیمتی بوده است، آیا می‌توان قضیه آتش‌زدن خیمام حرم در عصر عاشورا را پذیرفت؟ (ص ۵۲).

۷

۵۱. اسرای کربلا، چندم محرم از کربلا خارج شده و به سمت کوفه حرکت کردند؟ (ص ۵۳)؛ ۵۲. چگونه ممکن است سر بریده، قرآن تلاوت کند؟ آیا این قضیه، یک معجزه است؟ دلیل قرائت قرآن چیست؟ (ص ۵۳)؛ ۵۳. چرا حضرت زینب علیه السلام فرمودند: «مَا رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلًا» ایشان چه چیز زیبایی مشاهده کردند؟ (ص ۵۴)؛ ۵۴. آیا این مطلب صحیح است که زنان بنی‌هاشم در طول راه اسارت، بدون حجاب بودند؟ (ص ۵۶)؛ ۵۵. مکان دفن رأس امام حسین علیه السلام کجا است؟ (ص ۵۷)؛ ۵۶. موضوع سر به محمل کوبیدن و خون جاری‌شدن از سر مبارک حضرت

زینب علیها السلام، صحیح است یا خیر؟ (ص ۵۸)؛ ۵۷. آیا امام حسین علیه السلام فرزندی به نام رقیه (دختر سه چهار ساله) داشته‌اند که در خرابه شام با سر مبارک مواجه شده و جان داده است؟ اخیراً برخی از افراد نسبت به وجود مقدس حضرت رقیه علیها السلام تردید کرده و شبهه‌پراکنی می‌کنند و حرف‌هایی را به جامعه نیز القاء می‌نمایند. خواهشمند است دربارهٔ توسل به ایشان و مرقدی که فعلاً در سوریه موجود است، ما را راهنمایی فرمایید. (ص ۵۸)؛ ۵۸. چه عواملی باعث می‌شد مردم شام یزید را بر علیه امام حسین علیه السلام یاری کنند و کسی به مخالفت بر نخیزد و حتی به خاطر اسارت اهل و عیال امام حسین علیه السلام شادی و جشن برپا کنند؟ آیا نمی‌دانستند امام حسین علیه السلام از خاندان پیامبر است و یا خانوادهٔ او ذوی القربی هستند که قرآن به محبت و مودت آنها دستور داده است؟ (ص ۶۰)؛ ۵۹. با توجه به اینکه یاران سیدالشهداء علیه السلام همگی کشته شدند، حادثهٔ کربلا چگونه نقل شده است؟ (ص ۶۰)؛ ۶۰. امام سجاد علیه السلام و حضرت زینب علیها السلام در روز اربعین به کربلا رفتند یا خیر؟ (ص ۶۲)؛ ۶۱. آیا این مطلب صحیح است که برخی می‌گویند یزید واقعاً قصد کشتن امام حسین علیه السلام را نداشته است و قاتل امام علیه السلام نبوده و از این که چنین واقعه‌ای رخ داده، به شدت ناراحت شده است؟ (ص ۶۲)؛ ۶۲. آیا یزید ملعون بعد از به شهادت رساندن امام حسین علیه السلام توبه کرد؟ آیا توبهٔ فردی مانند یزید پذیرفته می‌شود؟ (ص ۶۳)؛ ۶۳. توأیین از چه گناهی توبه کردند و آیا قیام آنها صحیح بود و ثواب دارد؟ (ص ۶۴)؛ ۶۴. نظر حضرتعالی در رابطه با قیام مختار و شیوهٔ انتقام‌گیری او از قاتلین کربلا چیست؟ (ص ۶۶).

۶۵. چرا برخی از وقایع کربلا، با اختلاف ثبت شده است و چرا اخبار و جزئیات عاشورا، مورد اتفاق همهٔ مورخان و بزرگان نیست؟ (ص ۶۹)؛ ۶۶. آیا امام حسین علیه السلام برای تشکیل حکومت به سفر پر مشقت کربلا رفتند یا برای بیعت نکردن با یزید یا دلایل دیگری داشتند؟ (ص ۶۹)؛ ۶۷. چنانچه یزید به وصایای معاویه توجه می‌کرد و از امام حسین علیه السلام بیعت نمی‌خواست و مانند معاویه با احترام ظاهری با حضرت برخورد می‌کرد، آیا باز حضرت قیام می‌کردند و وقایع کربلا رخ می‌داد و حضرت به شهادت می‌رسیدند؟ (ص ۷۱)؛ ۶۸. آیا امام حسین علیه السلام می‌دانستند شهید می‌شوند؟ در این صورت آیا حرکت به سمت کربلا نوعی به مهلکه انداختن خویش نیست؛ در حالی که در قرآن داریم: «وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ»؟ (ص ۷۲)؛ ۶۹. در واقعهٔ کربلا، چه کسی پیروز شد؟ چگونه می‌توان گفت امام حسین علیه السلام پیروز این مبارزه بودند، با اینکه حضرت و

تمامی یارانشان به شهادت رسیدند و خانوادهٔ ایشان به اسارت رفتند؟ (ص ۷۴)؛ ۷۰. نقش زنان و اهل و عیال امام حسین علیه السلام در قیام و نهضت عاشورا چگونه بود؟ (ص ۷۵)؛ ۷۱. چرا امام حسین علیه السلام از نیروهای غیبی مانند ملائکه و اجنه، برای از بین بردن یزید و یزیدیان استفاده نکردند؟ (ص ۷۶)؛ ۷۲. اساساً با توجه به سابقهٔ منفی مردم کوفه در خیانت به امیرالمؤمنین و امام حسن علیه السلام، چرا باز کوفه مورد توجه امام حسین علیه السلام بود؟ (ص ۷۷)؛ ۷۳. در حادثهٔ عظیم عاشورا می‌بینیم که حر بن یزید ریاحی ابتدا گناهی بسیار بزرگ مرتکب شد و راه را به امام زمان خویش بست، ولی پس از آن و با فاصلهٔ کمی مشاهده می‌کنیم که توفیق توبه یافته و توانست موجبات رضایت حضرت سیدالشهداء علیه السلام و نیز خشنودی و رضایت خداوند متعال را فراهم آورده و به فیض عظیم شهادت با آن کیفیت خاص نایل آید. حال این سؤال در ذهن پدیدار می‌شود که چه سرّی در زندگانی حر نهفته است که از میان آن همه لشکر دشمن که بسیاری از آنها مرتکب گناهی در حدّ او نشده بودند، فقط او توانست توفیق توبه بیابد و راه را پیموده و به مقصد برسد؟ (ص ۷۷)؛ ۷۴. آیا واقعهٔ کربلا، یک امتحان و آزمایش الهی برای امام حسین علیه السلام و امت بود؟ اگر چنین است، آیا این‌گونه امتحانات سخت، باز هم برای امت اسلامی خواهد بود؟ (ص ۷۸)؛ ۷۵. جایگاه صبر در واقعهٔ کربلا چگونه است؟ (ص ۷۹)؛ ۷۶. چگونه می‌توان شعائر حسینی را در این زمان برپا و زنده نگه داشت؟ (ص ۷۹)؛ ۷۷. آیا این روایت که گفته شده: «کلّ یوم عاشورا و کلّ ارض کربلا» صحیح است؟ در صورت صحت، آیا با روایت «لَا یَوْمَ کَیْوَمِکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ» تضادی ندارد؟ (ص ۸۱)؛ ۷۸. آیا این دو مطلب صحیح است: الف) عبدالله بن جعفر علیه السلام (شوهر حضرت زینب علیه السلام) وقتی حضرت زینب علیه السلام را دید، به‌خاطر مصیبت‌هایی که بر ایشان وارد شده بود و تغییرات چهرهٔ این بزرگوار، در ابتدا ایشان را نشناخته است. ب) در شب عاشورا، اصحاب شخصی را در تاریکی شب دیدند که خارهای بیابان را جمع می‌کند، وقتی نزدیک رفتند، دیدند که اباعبدالله علیه السلام است. علّت را که جو یا شدند، ایشان فرمودند: فردا همهٔ ما شهید می‌شویم و زنان و کودکان را به اسیری می‌برند، پاهای آنان طاقت خارهای بیابان را ندارد. (ص ۸۱).

۹

۷۹. چرا بر زیارت قبر امام حسین علیه السلام تأکید زیادی شده است؟ (ص ۸۳)؛ ۸۰. اینکه در روایات فرموده‌اند کسی که امام حسین علیه السلام را زیارت کند مانند آن است که خداوند را در عرش زیارت

کرده باشد، به چه معنایی است؟ (ص ۸۴)؛ ۸۱. در زیارت امام حسین علیه السلام چه خصوصیتی وجود دارد که این همه ثواب برای آن بیان می‌شود؟ مثلاً در روایات آمده «زیارت قبر امام حسین مانند زیارت خداست» یا فرموده‌اند کسی که امام حسین علیه السلام را زیارت کند ثوابی معادل هزارها حج و عمره دارد و...؟ (ص ۸۴)؛ ۸۲. صفاتی که در برخی روایات یا زیارات، به یک امام مشخص نسبت داده شده است، آیا شامل همه معصومین علیهم السلام می‌شود؟ مثلاً آیا زیارت وارث یا زیارت امین‌الله را می‌شود در زیارت همه معصومین علیهم السلام خواند؟ (ص ۸۵)؛ ۸۳. محدوده حرم سیدالشهداء علیه السلام در زمان فعلی کجا است؟ (ص ۸۵)؛ ۸۴. با اینکه خلفا و حکام ستمگر، طی دوران مختلف، چندین مرتبه حرم حضرت سیدالشهداء علیه السلام را با خاک یکسان کرده و به آب بستند، آیا مکان حرم مطهر و قبر کنونی، جایگاه اصلی و مدفن حضرت امام حسین علیه السلام است؟ از چه راهی این مطلب اثبات می‌شود؟ (ص ۸۵)؛ ۸۵. بعضی می‌گویند: «قبل از اذان صبح در حرم امام حسین علیه السلام بوی سیب به مشام می‌رسد». آیا این مطلب صحیح است؟ (ص ۸۷)؛ ۸۶. اگر انسان خود را در زیارتگاه‌های ائمه علیهم السلام به زمین بیندازد و همانند بعضی از مردم که صورت و سینه خود را بر زمین می‌مالند تا از آن خون جاری شود و به همان حالت وارد حرم می‌شوند، عمل کند، چه حکمی دارد؟ (ص ۸۸)؛ ۸۷. در حکومت اسلامی گاهی اجازه قانونی تردد به کشور عراق داده نمی‌شود، اگر کسی برای زیارت قبر امام حسین علیه السلام از طرق دیگر اقدام کرد، آیا عمل او مورد رضایت خداوند است؟ (ص ۸۹)؛ ۸۸. با توجه به وجود روایات صحیح درباره فریضه بودن و وجوب زیارت امام حسین علیه السلام، چرا فقهای فعلی، بر وجوب زیارت فتوا نداده‌اند؟ با چه دلایلی و با چه استنادی، روایات زیارت کربلا حمل بر استحباب می‌شود؟ (ص ۸۹).

۱۰

۸۹. آیا این مطلب که گفته می‌شود تربت کربلا، موجب شفای دردهاست، معتبر و مستند است؟ (ص ۹۱)؛ ۹۰. تربتی که به‌عنوان استشفاء معرفی شده، خاک کربلا است یا خاک حرم حسینی؟ (ص ۹۱)؛ ۹۱. استفاده از تربت امام حسین علیه السلام برای غیر استشفاء مانند قراردادن در خانه، ماشین، کفن و سجاده، به‌عنوان تبرک، چه حکمی دارد؟ (ص ۹۲)؛ ۹۲. آیا خاصیت تربت کربلا، فقط استشفاء است یا خواص دیگری هم دارد؟ (ص ۹۲)؛ ۹۳. آیا خاک سایر اماکن متبرکه و سایر مشاهد مشرفه مانند نجف اشرف، مشهد الرضا و بقیع، دارای تقدس می‌باشد؟ آیا جهت استشفاء می‌توان آنها را خورد؟ (ص ۹۴)؛ ۹۴. گفته می‌شود تربت کربلا در ظهر عاشورا

خون آلود می‌شود، آیا این مطلب صحیح است؟ اگر صحیح است، آیا این خون پاک می‌باشد؟ (ص ۹۴).

۱۱

۹۵. از زیارات امام حسین علیه السلام کدامیک معتبرتر و از نظر مفاهیم عمیق‌تر است؟ (ص ۹۵)؛ ۹۶. آیا زیارت عاشورا معتبر و سنددار است؟ منبع آن چیست؟ (ص ۹۶)؛ ۹۷. سلام نمودن بر امام حسین علیه السلام در زیارات ایشان به خصوص زیارت عاشورا، به چه معنایی است؟ آیا ایشان پاسخ سلام را می‌دهند؟ (ص ۹۷)؛ ۹۸. حقیقت معنی «ثار الله» که در زیارت امام حسین علیه السلام آمده چیست؟ (ص ۹۸)؛ ۹۹. در زیارت عاشورا می‌خوانیم «وَ عَظَّمْتُ مُصِيبَتَكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَيَّ جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ»، منظور از اهل سماوات چه کسانی هستند؟ (ص ۹۸)؛ ۱۰۰. در زیارت عاشورا می‌خوانیم «إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَّيَّةَ» آیا این جمله را در غیر روز عاشورا هم می‌توان گفت؟ (ص ۹۸)؛ ۱۰۱. در این عبارت از زیارت عاشورا: «السَّلَامُ عَلَيَّ الْحُسَيْنِ وَ عَلَيَّ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ»، منظور از «عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ» چه کسی است؟ امام سجاد علیه السلام یا حضرت علی اکبر علیه السلام؟ (ص ۹۹)؛ ۱۰۲. اینکه در زیارت عاشورا، با عبارت «وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَّيَّةَ قَاطِبَةً» همه فرزندان امیه را لعن می‌کنیم یا با عبارتی نظیر «وَالْعَنَ ... آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زَيْدٍ وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ» همه فرزندان آن افراد را تا روز قیامت لعن می‌کنیم، آیا شامل فرزندان از آنان که صالح باشند نیز می‌شود؟ ضمن آنکه فرزندان زمان‌های بعد، نقشی در ظلم به اهل بیت علیهم السلام در آن برهه تاریخی نداشته‌اند! (ص ۹۹)؛ ۱۰۳. در زیارت عاشورا می‌فرماید: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدُ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَيَّ مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيَّ عَظِيمٌ رَزَيْتِي»، منظور از شکر بر مصیبت سیدالشهداء علیه السلام چیست؟ (ص ۱۰۱)؛ ۱۰۴. آیا این گفته صحیح است که هر کس چهل روز زیارت عاشورا بخواند، به زیارت امام حسین علیه السلام ناقل می‌شود؟ (ص ۱۰۲)؛ ۱۰۵. نماز زیارتی که همراه زیارت عاشورا است، قبل از خواندن متن زیارت باید انجام شود یا بعد از خواندن زیارت‌نامه؟ (ص ۱۰۲).

۱۲

۱۰۶. چرا امام عصر علیه السلام به «طلب‌کننده خون امام حسین علیه السلام» ملقب شده‌اند؟ آیا امام عصر علیه السلام طالب خون سایر ائمه هدی علیهم السلام نمی‌باشند؟ (ص ۱۰۳)؛ ۱۰۷. آیا قاتلین امام حسین علیه السلام در زمان رجعت به دست امام زمان علیه السلام قصاص می‌شوند؟ (ص ۱۰۴)؛ ۱۰۸. آیا در

زمان حکومت امام عصر علیه السلام عزاداری برای امام حسین علیه السلام برگزار می‌شود؟ (ص ۱۰۵)؛ ۱۰۹. آیا این مطلب صحیح است که می‌گویند وقتی حضرت مهدی علیه السلام ظهور فرمایند جهت قبله را به سوی کربلا و قبر امام حسین علیه السلام تغییر می‌دهند؟ (ص ۱۰۶)؛ ۱۱۰. رجعت امام حسین علیه السلام به چه صورتی خواهد بود؟ (ص ۱۰۶).

۱۳

۱۱۱. در بعضی روایات، اخباری مبنی بر گریه انبیاء پیشین بر امام حسین علیه السلام آمده است، حکمت آن گریه‌ها چیست؟ (ص ۱۰۷)؛ ۱۱۲. روایاتی که بیانگر درگونی آسمان و زمین، خون باریدن آسمان و نظایر آن موقع شهادت سیدالشهداء علیه السلام است، به چه معناست؟ آیا بیان واقع است یا مجازگویی؟ (ص ۱۰۸)؛ ۱۱۳. چرا امام زمان علیه السلام هر صبح و عصر، بنا بر زیارت ناحیه مقدسه، بر امام حسین علیه السلام گریه می‌کنند؟ اینکه در آن زیارت می‌فرمایند: «بَدَلَ الدُّمُوعِ دَمًا» یعنی چه؟ (ص ۱۰۹)؛ ۱۱۴. آیا گریه و عزاداری ملائکه برای امام حسین علیه السلام سخت دارد و حال آنکه ملائکه موجودات غیرمادی هستند؟ دلیل آن چیست؟ (ص ۱۰۹)؛ ۱۱۵. آیا گریه و نوحه اجنه بر امام حسین علیه السلام سخت دارد؟ (ص ۱۱۰)؛ ۱۱۶. در سخنان بعضی از بزرگان، دیده می‌شود که گفته‌اند حیوانات، پرندگان و حتی جمادات (درخت یا سنگ) برای امام حسین علیه السلام اندوهگین می‌شوند، گریه می‌کنند و گاه خون‌آلوده می‌شوند. آیا حقیقت دارد و این مطلب چه‌طور ممکن است؟ (ص ۱۱۰)؛ ۱۱۷. اینکه در روایات گفته شده شرکت در جلسه عزای امام حسین علیه السلام و گریه و عزاداری، گناهان انسان را محو می‌کند یا اینکه می‌فرمایند: اگر کسی حتی به اندازه بال مگسی بر مصائب اهل بیت علیهم السلام گریه کند، بهشت بر او واجب می‌شود، چگونه توجیه و تحلیل می‌شود؟ به عبارت روشن‌تر، چگونه فردی می‌تواند عمری گناه کند و با شرکت در یک جلسه عزاداری یا با قطره‌ای اشک، بهشتی شود؟ (ص ۱۱۲)؛ ۱۱۸. هدف از گریه کردن بر اهل بیت علیهم السلام و تباکی (خود را به گریه واداشتن) و معنی گریه ما بر امام حسین علیه السلام چیست؟ (ص ۱۱۳)؛ ۱۱۹. چه کنیم در جلسات عزاداری اشکمان جاری شود و دلمان بسوزد؟ (ص ۱۱۳)؛ ۱۲۰. رابطه گریه بر امام حسین علیه السلام و سیر و سلوک الی الله چیست؟ (ص ۱۱۴).

۱۴

۱۲۱. حکمت عزاداری برای ائمه هدی علیهم السلام، خصوصاً امام حسین علیه السلام چیست؟ (ص ۱۱۵)؛ ۱۲۲. هدف از تشکیل هیئت، دسته‌های عزاداری، سیاه‌پوش کردن شهر و برقراری جلسات نوحه‌سرائی

و مذاحی چیست؟ (ص ۱۱۵)؛ ۱۲۳. آیا اصل عزاداری و سوگواری برای ائمه هدی علیهم‌السلام و امام حسین علیه‌السلام مورد تأیید شرع مقدّس می‌باشد یا خیر؟ آیا اهل بیت علیهم‌السلام خود به عزاداری اهتمام داشته‌اند یا عزاداری در قرون بعد، وارد تشیع شده است؟ (ص ۱۱۶)؛ ۱۲۴. چه فوائد و اثراتی بر عزاداری امام حسین علیه‌السلام و زیارت ایشان مترتب است؟ (ص ۱۲۰)؛ ۱۲۵. چگونه می‌توان منهیات نبی اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم از گریه کردن بر میت، داد و فریاد، پاره کردن لباس، خراشیدن صورت و لطمه زدن را با عزاداری امام حسین علیه‌السلام که در آن برخی بلندبلند گریه می‌کنند یا یقه خود را پاره می‌کنند یا به صورت خود لطمه می‌زنند، جمع کرد؟ (ص ۱۲۰)؛ ۱۲۶. عزاداری و سوگواری در فرهنگ اسلامی تا چه اندازه و به چه کیفیتی مجاز شمرده شده است؟ (ص ۱۲۱)؛ ۱۲۷. با توجه به اینکه پوشیدن لباس مشکی مکروه است، سیاه‌پوشی برای عزای اهل بیت علیهم‌السلام به خصوص امام حسین علیه‌السلام چه حکمی دارد و از چه زمانی مرسوم شده است؟ (ص ۱۲۱)؛ ۱۲۸. چرا عزاداری برای حضرات معصومین علیهم‌السلام به گستردگی عزاداری برای امام حسین علیه‌السلام نیست؟ (ص ۱۲۲)؛ ۱۲۹. آیا عزاداری برای امام حسین علیه‌السلام به شکل امروزی را سلسله صفویه به وجود آورده‌اند؟ (ص ۱۲۴)؛ ۱۳۰. آیا همه ائمه طاهرين علیهم‌السلام، بعد از عاشورا برای امام حسین علیه‌السلام عزاداری کرده‌اند؟ امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فی‌فرجه‌الکبری چطور؟ (ص ۱۲۶)؛ ۱۳۱. راه‌های صحیح و شرعی عزاداری برای اهلبیت علیهم‌السلام چه چیزهایی است؟ (ص ۱۲۷)؛ ۱۳۲. آیا شهادت امام حسین علیه‌السلام و یاران ایشان که ملاقات خداوند و عروج به سعادت ابدی است، باعث حزن و اندوه ماست یا عامل شادی ما می‌باشد؟ (ص ۱۲۸)؛ ۱۳۳. آیا کثرت جمعیت در عزاداری امام حسین علیه‌السلام مهم است؟ آیا جمعیت زیاد نشانه عنایت و بیژة اهل بیت علیهم‌السلام است یا خیر؟ (ص ۱۲۸)؛ ۱۳۴. آیا به طور کلی اهل سنت نیز عزاداری می‌کنند؟ برای امام حسین علیه‌السلام چطور؟ (ص ۱۲۹)؛ ۱۳۵. آیا درباره برگزاری یک دهه روزه، سوّم، هفتم، چهلم، روضه هفتگی و... برای امام حسین علیه‌السلام یا سایر ائمه علیهم‌السلام مستنداتی در روایات وجود دارد؟ (ص ۱۳۰)؛ ۱۳۶. مرسوم است دهه اول محرّم، عزاداری‌ها صورت می‌گیرد، اما از ظهر عاشورا خیلی از مراسم‌ها تعطیل می‌شود، حال آنکه عزای واقعی از روز عاشورا آغاز می‌گردد، حضرتعالی چه توصیه‌ای به هیئت‌های محترم عزاداری دارید؟ (ص ۱۳۲)؛ ۱۳۷. در مراسم‌ها، آیا نماز جماعت اول وقت مهم‌تر است یا ادامه عزاداری امام حسین علیه‌السلام؟ (ص ۱۳۲)؛ ۱۳۸. چند سالی است بسیاری از هیئت‌های مذهبی ظهر تاسوعا و عاشورا، به اقامه نمازظهر می‌پردازند و به سیره حضرت سیدالشهداء علیه‌السلام اقتدا می‌کنند. از آنجایی

که هنوز برخی هیئت‌ها به این مهم بی‌توجه هستند، توصیه حضرتعالی در این رابطه چیست؟ (ص ۱۳۳)؛ ۱۳۹. آیا مصادیق گوناگون عزاداری، مانند زنجیرزنی و سینه‌زنی در شهرها و کشورهای مختلف، مورد تأیید شرع مقدّس می‌باشد؟ (ص ۱۳۳)؛ ۱۴۰. نظر جنابعالی در رابطه با کیفیت مطلوب نحوه برگزاری مجلس عزاداری برای اهل بیت علیهم السلام چیست؟ (ص ۱۳۳)؛ ۱۴۱. آیا جلسات عزاداری به شکل کنونی و راه انداختن دسته‌های عزاداری و امثال آن، بدعت در دین رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم نیست؟ (ص ۱۳۴)؛ ۱۴۲. با توجه به اینکه امروزه برخی از مجالس عزاداری، تنها به مدّاحی و سینه‌زنی اختصاص پیدا کرده و کمتر معارف ناب شیعه و درس‌های عاشورا در آن جلسات بیان می‌گردد، نظر حضرتعالی درباره محتوای لازم برای جلسات عزاداری، چیست؟ (ص ۱۳۴)؛ ۱۴۳. نظر شریف حضرتعالی نسبت به ادامه حرکت دسته‌های عزاداری در شب‌های محرم تا نصف شب، همراه با استفاده از طبل و نی چیست؟ (ص ۱۳۵)؛ ۱۴۴. آیا جایز است زنان با حفظ حجاب و پوشیدن چادر و لباس مناسب که بدن آنها را بپوشاند، به دنبال دسته‌های سینه‌زنی و زنجیرزنی حرکت کنند؟ (ص ۱۳۵)؛ ۱۴۵. در حسینیه‌ها و مساجد بیشتر مناطق، به‌خصوص روستا، مراسم شبیه‌خوانی به اعتبار اینکه از سنت‌های قدیمی است برگزار می‌شود که گاهی اثر مثبتی در نفوس مردم دارد، این مراسم چه حکمی دارند؟ (ص ۱۳۵)؛ ۱۴۶. در ایام محرم، زنان به دنبال هیئت‌های عزاداری به راه می‌افتند و بعضاً با حجاب نامناسب و وضع زننده موجب جلب توجه نامحرمان می‌شود؛ لذا برخی خواهران در این ایام یا به مناسبت‌های دیگر، دست به تشکیل جلسات مخصوص خواهران در تکایا و حسینیه‌ها زدند تا خواهران مستقلاً به روضه‌خوانی و عزاداری بپردازند و از عوارض منفی حضور آنان در منظر نامحرمان بکاهند، آیا حضرتعالی این روش را تأیید می‌فرمایید؟ (ص ۱۳۶)؛ ۱۴۷. بعضی از حسینیه‌ها و مساجد مراسم عزاداری را فقط در مکان خود انجام می‌دهند و به خیابان‌ها نمی‌روند، با توجه به اینکه عزای امام حسین علیه السلام همیشه باید در جامعه جاری باشد تا تأثیر بهتری بگذارد، اگر عذر شرعی مانند شیوع بیماری‌های همگانی و نظایر آن در کار نباشد، این کار چه حکمی دارد؟ (ص ۱۳۶)؛ ۱۴۸. چرا برای زنده نگه‌داشتن عاشورا و راه امام حسین علیه السلام به جلسات سخنرانی، همایش و گفتگو، اکتفاء نمی‌شود و روضه، گریه، سیاه پوشی و عزاداری برگزار می‌شود؟ (ص ۱۳۷)؛ ۱۴۹. مجالس عزاداری امام حسین علیه السلام چگونه می‌تواند باعث تهذیب نفس و ارتقای کمالات اخلاقی در انسان شود؟ به عبارت دیگر چگونه می‌توانیم ضمن شرکت در عزاداری و گریه کردن و سینه‌زدن، از نظر اخلاقی هم پیشرفت کنیم؟ (ص ۱۳۷).

۱۵۰. خرافات موجود در عزاداری‌های مذهبی، در حال حاضر کدام است؟ (ص ۱۳۹)؛ ۱۵۱. آیا بستن نخ، زنجیر، قفل و نظایر آن به درخت، ضریح یا پنجره‌های اماکن مذهبی و مشاهد مشرفه در ایران، عراق یا حجاز صحیح است؟ (ص ۱۳۹)؛ ۱۵۲. آیا گفتن داستان‌ها و روضه‌هایی که از امام حسین علیه السلام چهره‌ای ناتوان و خوار می‌سازد، صحیح است؟ (ص ۱۳۹)؛ ۱۵۳. وظیفه بانیان و شرکت‌کنندگان، در مقابل مداحانی که بدون سند معتبر روضه می‌خوانند یا به صورت غنایی می‌خوانند، چیست؟ (ص ۱۴۰)؛ ۱۵۴. خواندن روضه‌های دروغ و غیرمعتبر که بعضاً موجب تمسخر و هتک می‌گردد، چه صورت دارد؟ (ص ۱۴۰)؛ ۱۵۵. در بعضی از هیئت‌های مذهبی، مصیبت‌هایی خوانده می‌شود که مستند به مقتل معتبری نیست و از هیچ عالم یا مرجعی هم شنیده نشده است و هنگامی که از مداح درباره منبع آن سؤال می‌شود، پاسخ می‌دهد که اهل بیت علیهم السلام این گونه به ما فهمانده‌اند یا ما را راهنمایی کرده‌اند و واقعه کربلا فقط در مقاتل نیست و منبع آن هم فقط گفته‌های علما نمی‌باشد، بلکه گاهی بعضی از امور برای مداح یا خطیب حسینی از راه الهام و مکاشفه مکشوف می‌شود؛ سؤال این است که آیا نقل وقایع از این طریق صحیح است یا خیر؟ در صورتی که صحیح نباشد، تکلیف شنوندگان چیست؟ (ص ۱۴۰)؛ ۱۵۶. برخی از ذاکرین در مدایح اهل بیت علیهم السلام تعبیراتی مانند «مست مستم من، هر چه بادا باد، علی پُرستم من، همچو زهرا مادرت از همه خوشگل‌تری، حسین اللّهی ام، سگ حسینم و...» را به کار می‌برند که به نظر می‌رسد با شأن اهل بیت علیهم السلام و حتی عقاید شیعه، منافات دارد. به کار بردن این الفاظ چه صورت دارد و حکم شرکت در این مجالس چیست؟ (ص ۱۴۱)؛ ۱۵۷. خواندن مرثیه و مدیحه‌هایی که شنوندگان را در جشن‌های میلاد ائمه علیهم السلام و عید مبعث و غدیر به گریه بیندازد چه حکمی دارد؟ (ص ۱۴۱)؛ ۱۵۸. استفاده از آلات موسیقی مانند آرگ و پیانو و نی، در مراسم عزاداری چه صورت دارد؟ (ص ۱۴۲)؛ ۱۵۹. خواندن شعر و موسیقی با سبک غربی یا با ترانه، با مضمون‌های اخلاقی یا با مضمون شهادت و عاشورا و انقلاب و نظایر آن، چه حکمی دارد؟ آیا می‌توان به آنها گوش داد؟ (ص ۱۴۲)؛ ۱۶۰. افرادی که فقط در مجلس سخنرانی شرکت می‌کنند و در مراسم روضه و مرثیه شرکت نمی‌کنند یا برعکس، آیا کار آنها صحیح است؟ (ص ۱۴۲)؛ ۱۶۱. معیار شرعی ضرر، اعم از جسمی یا روحی چیست؟ (ص ۱۴۲)؛ ۱۶۲. در برخی مجالس عزاداری، مداحان با الفاظ نامناسب به ائمه علیهم السلام خطاب می‌کنند یا عزاداران، به‌عنوان عزاداری، به صورت خود چنگ انداخته یا زنجیر خاردار می‌زنند و بر بدن و لباس آنان

خون جاری شده و لباس و بدن و منزل دیگران را نجس می‌کنند، از آنجایی که این‌گونه روش‌ها در حال ترویج بوده و مجالس را از وزانت و معنویت تهی ساخته، چه بسا موجب وهن مقدّسات می‌شود، تکلیف ما را در این رابطه روشن فرمایید؟ (ص ۱۴۳)؛ ۱۶۳. قمه زنی برای ابا عبدالله الحسین علیه السلام یا سایر ائمه علیهم السلام چه حکمی دارد؟ (ص ۱۴۳)؛ ۱۶۴. آیا قمه زدن به‌طور مخفی حلال است یا اینکه فتوای شریف حضرتعالی عمومیت دارد؟ (ص ۱۴۳)؛ ۱۶۵. اگر قمه زدن در عزاداری ائمه علیهم السلام موجب مرگ شخص شود، آیا این عمل خودکشی محسوب می‌شود؟ (ص ۱۴۳)؛ ۱۶۶. در روز عاشورا مراسمی مانند قمه‌زنی و پابرنه وارد آتش و ذغال روشن شدن، برگزار می‌شود که علاوه بر بدنام کردن مذهب شیعه در انظار علما و پیروان مذاهب اسلامی و مردم جهان، ضررهای جسمی و روحی هم به این اشخاص وارد می‌کند و همچنین موجب توهین به مذهب می‌گردد، نظر شریف حضرتعالی در این باره چیست؟ (ص ۱۴۴)؛ ۱۶۷. لطمه زدن به خود به صورت‌های متفاوت چه حکمی دارد؟ (روی‌کندن و سینه‌زدن به صورتی که زخم یا کبود شود و...) (ص ۱۴۴)؛ ۱۶۸. برهنه شدن مردان در هنگام عزاداری چه حکمی دارد؟ اگر زنان نامحرم حضور داشته باشند، چه حکمی دارد؟ (ص ۱۴۴)؛ ۱۶۹. در برخی رسانه‌ها بیان می‌شود که بعضی مراجع تقلید، به خصوص در زمان گذشته، قمه‌زنی را جایز می‌دانسته‌اند. از طرفی می‌دانیم که مراجع تقلید فعلی و از جمله حضرتعالی، این‌گونه کارها را جایز نمی‌دانند. آیا این اختلاف فتوا از اختلاف مبنای فقهی و اصولی مراجع سرچشمه گرفته است؟ آیا با توجه به اینکه امروزه دشمنان تشیع از این عمل نهایت سوء استفاده را بر علیه اصل تشیع و شیعیان می‌کنند، افراد می‌توانند با استناد به یک فتوا، مبادرت به قمه‌زنی و نظایر آن داشته باشند؟ آیا به خاطر پایان دادن به شبهات در این باب، راهی برای اتفاق نظر وجود ندارد؟ (ص ۱۴۴)؛ ۱۷۰. درباره قمه‌زنی، بعضی پا فراتر می‌گذارند و می‌گویند: «این کار نزاع عقل و عشق است» یا «این امور در محدوده فقه نیست»، لطفاً در این باره توضیح فرمایید؟ (ص ۱۴۵)؛ ۱۷۱. آیا آنچه متداول شده که به‌عنوان عزاداری برای امام حسین علیه السلام گوشت بدن خود را سوراخ کرده، قفل و سنگ به آن آویزان می‌کنند، جایز است؟ (ص ۱۴۶)؛ ۱۷۲. در بعضی از مساجد، در ایام عزاداری از عَلم‌های متعددی استفاده می‌شود که دارای تزئینات زیاد و گران‌بهای است و گاهی موجب سؤال متدینین از اصل فلسفه آنها می‌گردد و در برنامه‌های تبلیغی خللی ایجاد می‌کند و حتی با اهداف مقدّس مسجد تعارض دارد، حکم شرعی در این رابطه چیست؟ (ص ۱۴۶)؛ ۱۷۳. بالا و پایین پریدن در هنگام عزاداری و سینه‌زنی که به هروله معروف شده است، چه حکمی دارد؟

(ص ۱۴۶)؛ ۱۷۴. اگر بعضی از واجبات، به سبب شرکت در مجالس عزاداری، از مکلف فوت شود؛ مثلاً نماز صبح او قضا شود، آیا بهتر است پس از این، در این گونه مجالس شرکت نکند یا اینکه شرکت نکردن او باعث دوری از اهل بیت علیهم السلام می‌گردد؟ (ص ۱۴۶)؛ ۱۷۵. بسیار دیده شده، مردم برای گرفتن یک ظرف غذا، در محل عزاداری امام حسین علیه السلام صف‌های طولانی می‌بندند، آیا غذا، چایی و سایر خوردنی‌ها که در جلسات عزاداری توزیع می‌شود، خاصیت ویژه‌ای دارد و آیا این کار صحیح است؟ (ص ۱۴۷)؛ ۱۷۶. در بعضی از مناطق، زنان، مراسمی را به اسم سفره حضرت ابوالفضل علیه السلام یا برنامه‌هایی به عنوان جشن عروسی حضرت فاطمه علیه السلام برگزار می‌کنند و در آن شعرهای عروسی خوانده و کف می‌زنند و سپس شروع به رقص می‌کنند، انجام این امور چه حکمی دارد؟ (ص ۱۴۷)؛ ۱۷۷. آیا صحیح است که بگوییم: چون مجالس اهل بیت علیهم السلام اهمیت فراوانی دارد، پس هر کس به نام ایشان هر کاری بکند درست است؟ (ص ۱۴۷)؛ ۱۷۸. وظیفه شیعیان در برابر تحریف‌ها و بدعت‌های عاشورا چیست؟ (ص ۱۴۸)؛ ۱۷۹. از ساختمان حسینه صدای قرائت قرآن و مجالس عزاداری پخش می‌شود، به طوری که صدای بلند آن بیرون از حسینه هم شنیده می‌شود و این امر موجب سلب آسایش همسایگان شده است و مسئولین و سخنرانان حسینه اصرار به ادامه آن دارند، این عمل چه حکمی دارد؟ (ص ۱۴۹).

۱۶

۱۸۰. آیا تکایا، حسینه‌ها و حرم امامان، مشمول احکام مسجد هستند؟ (ص ۱۵۱)؛ ۱۸۱. برداشتن اشیاء گوناگون مانند خاک، سنگ، پرچم و گلدان از مشاهد مشرفه و اماکن مذهبی و جلسات عزاداری، برای تبرک، چه حکمی دارد؟ از چه کسی باید اجازه گرفت؟ (ص ۱۵۱)؛ ۱۸۲. گاهی در مجالس عزاداری بانوان، صدای آنان با بلندگو به گوش مردان رهگذر می‌رسد، آیا این عمل اشکال دارد؟ (ص ۱۵۲)؛ ۱۸۳. آیا در ماه محرم و صفر و روزهای سوگواری اهل بیت علیهم السلام، آرایش نمودن خانم‌ها و رنگ کردن موها، اشکال دارد؟ (ص ۱۵۲)؛ ۱۸۴. در جلسات عزاداری، سخنرانی افراد غیر روحانی یا غیر معمم، البته با دانش کافی، چه حکمی دارد؟ استفاده از منبر برای ایشان چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۲)؛ ۱۸۵. برپایی مجالس عقد یا عروسی در ایام و نیالی شهادت ائمه معصومین علیهم السلام و راه اندازی کاروان‌های شادی که موجب هتک حرمت این ایام و مناسبت‌ها می‌شود، چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۲)؛ ۱۸۶. آیا برگزاری جلسات ویژه برای اقشار و گروه‌های سنی مختلف نظیر جوانان، دخترها، بانوان و... و بیان معارف در سطح هر گروه مفید و

مورد تأیید است؟ (ص ۱۵۳)؛ ۱۸۷. آیا خوانندگی زن در مجالس عزاداری با علم به اینکه مردان نامحرم صدای او را می‌شنوند، جایز است؟ (ص ۱۵۳)؛ ۱۸۸. آیا خانمی که عادت ماهیانه است، می‌تواند زیارت عاشورا را موقعی که پاک نیست بخواند و سجده برود؟ (ص ۱۵۳)؛ ۱۸۹. بعضی وسایل هست که فقط جهت مراسم محرم استفاده می‌شود، مانند دیگ، طبل، غلّم، فرش و پارچه، آیا این، نوعی اسراف نیست و آیا از این وسایل و اماکن، نباید استفاده دیگری نمود؟ (ص ۱۵۳)؛ ۱۹۰. اگر شخصی علمی را برای عزاداری سیدالشهداء علیه السلام نذر کرده باشد، آیا جایز است مسئولین حسینیّه از قبول آن خودداری کنند؟ (ص ۱۵۴)؛ ۱۹۱. باقیماندهٔ اموالی که به عنوان هزینه‌های مراسم عاشورای امام حسین علیه السلام جمع آوری می‌شود، در چه موردی باید خرج شود؟ (ص ۱۵۴)؛ ۱۹۲. آیا جایز است در ایام محرم از افراد خیر اموالی را جمع‌آوری کرد و با تقسیم آنها به سهم‌های مختلف، قسمتی را به قاری قرآن و مرثیه‌خوان و سخنران داد و باقیمانده را برای برگزاری مجالس مصرف کرد؟ (ص ۱۵۴)؛ ۱۹۳. تصویربرداری از مراسم عزاداری که مردها در آن برهنه شده‌اند، چه حکمی دارد؟ اگر تصویر برداری شده و تصاویر مستقیماً در مجلس خانم‌ها پخش شود، چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۴)؛ ۱۹۴. آیا حرکت با دسته‌های عزاداری به صورت پا برهنه جایز است؟ (ص ۱۵۴)؛ ۱۹۵. در برخی از مجالس عزاداری ابا عبدالله علیه السلام بر اساس شمایی منسوب به ایشان عزاداری صورت می‌گیرد فتوای حضرتعالی در این رابطه چیست؟ (ص ۱۵۵)؛ ۱۹۶. ذبح گوسفند یا گاو نذری جلوی دسته‌های عزاداری و در خیابان چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۵)؛ ۱۹۷. در ایام ماه محرم بعد از سخنرانی، در نظر است که فیلم‌هایی را با موضوعات ذیل پخش نماییم لذا خواهشمندیم بفرمایید: الف. پخش فیلم در مسجد که جهت روشنگری دربارهٔ قیام امام حسین علیه السلام باشد، چه حکمی دارد؟ ب. پخش فیلم‌هایی که بیانگر بدعتها در قیام امام حسین علیه السلام است، چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۵)؛ ۱۹۸. اگر کسی بدھکار باشد و طلبکار از او راضی نباشد، می‌تواند به زیارت کربلا برود؟ زیارت او چه حکمی دارد؟ (ص ۱۵۵)؛ ۱۹۹. آیا این مطلب که بعضی از افراد می‌گویند: «ریاکردن در مجلس ابا عبدالله الحسین علیه السلام جایز است» صحیح است؟ (ص ۱۵۶)؛ ۲۰۰. در برخی از روایات آمده است که یک رکعت نماز در مسجدالحرام، برابر با یکمیلیون رکعت نماز در جاهای دیگر است و بر این اساس، برخی از متدینین، زیارت امام حسین علیه السلام و عتبات عالیات را ترک می‌کنند تا به سفر عمره بروند. از برخی اهل علم هم شنیده‌ام زیارت امام حسین علیه السلام اعمال خاصی ندارد و حج و عمره اعمال

مشخص و مناسک خاصی دارد که اجر و ثواب بسیاری برای زائر به همراه دارد و اگر پول و هزینه‌ای فراهم شد، بهتر است انسان به عمره برود تا به کربلا، آیا مناسک و اعمال خاص و اجر و ثواب، دلیل مناسبی برای ترک زیارت کربلای معلی است؟ (ص ۱۵۶).